

Nro. 49.

A' FELS. R. CSÁSZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

*Költ Bétsben, Pénteken Décembernek 17-ik napján
1802-ik esztendőben.*

B é t s.

Melley veszedelmes' dolog légyen az éjjeli lámpás, vagy gyertya mellett ágyba való olvasás, következő szomorú példa taníttya. Egy ide való 70 esztendő felé járó igen kegyes életű Lengyel Gróf, tegnapi előtt este 9 és 10 óra közt ágyába le feküdvén, szokása izerént éjjeli lámpáit, és azon alkotmányt is, mellyben jókor reggel, spirituson magának kávéfőzni szokott, a' nyosorlyája mellett lévő asztalkára inassa által le tétette, azután könyvet vévén a' kezébe, egy két fertály óráig olvasgatott; de szerentsétlenségére az olvasáson el szunnyadt, az asztalkán lévő lámpát álmosan fel fordította,

C e e

melly a' spiritust magában tartó üveget el törte a' spiritust meg gyújtotta, mellyből támadt tűz mind az asztalkáját és az ágyát, mind magát elevenen meg égette, senki jelen nem lévén a' ki segítségére ment volna.

Egy Czersi születésű ide való szolgáló leány, egy ide való uraság házában hat esztendeig szakátsnéskodván, három vagy négy száz forintot gyűjtött magának, mellyet nem régiben szülei-nek vinni akarván, egy *Taubendorf* nevezetű faluban, a' vendégfogadóba éjszakára bé szállott, holott jó esmeretségbe, sőt néminémű atyafiságban lévén a' Vendégfogadóssal és feleségével, este vatsora felett, gyűjtött pénzével előtök dítelkedett. A' Vendégfogadósnéban a' pénznek szerezme fel gerjedvén, hogy a' hozzájok bé szállott személyt meg ölje, 's pénzét magáévé tegye, magában el tökélette. Melly gonosz szándékának könnyebben leendő eszköziése végett, tulajdon hajadon leányának az ágyát, a' ki ő vele egy szobában szokott hálai, a' vendég személynek rendeli, leányának pedig egy kamarába vettetett ágyat. A' két hajadon, este sokáig beszélgetvén egymással, végre mondja a' vendég leány a' vendégfogadós leányának: Nani: én Bétsben hideg szobában szoktam hálai, itt is úgy akarnék, feküsz te le szokott nyoszolyádba, én el hálók a' hideg kamarában. Ugy is lett a' dolog, mellyről a' vendégfogadós né semmit sem tudván, éjfélt után fel költ egy jó serpenyő fagygyatt olvasztott, 's azt forróban az idegen leány helyett tulajdon leánya torkába öntötte, 's akkor vette magát észre, mikor már a' sok keserves kínok közt a' leánya e' világból ki végződött. — Erre lármát ütven a' vendégfogadós né, maga gonosz tselekedetét önként meg vallotta, 's el fogatott; a' vendég leány pedig észre vévén, hogy rossz helyen járt, onnan még viradta előtt tovább ment.

Felséges Urunk, Bars vármegyei Al-Vice

ispány T. tes *Boronkay István* urat, ősi törökös nemzetségére, és ugyan azon Vármegyében tett hofzolgálatjára, nevezetesen pedig a' két rendben Instrukciók alkalmasfágával ki mutatott buzgó hazafiságára való tekintetből, *Aulae Regiae familiaris* rangal méltóztatott kegyelmesen megtilztelni.

Nagy Britannia.

London, Nov. 26 = dik napján. Doverből 24 = dikben írták, hogy a' tájon nagy szerentsétlenség történt légyen. *Vreide* nevű Hollandus hajó a' mellyen 472 emberek ültek, el fülljedett, és csak 18 = an menekedhettek ki. Azok között a' kik oda veszttek, már 2 százat vetett ki rész szerent a' tenger a' partra, rész szerent halásztak ki a' habok között.

Jól meg kell jegyezni (így szól a' Londoni tudósító) hogy (Angliába már majd hírét sem halják a' gyermekhimlőnek, úgy ki irtódott a' tehénhimlő átal. Kevés esztendőök alatt újság fog e' izerent Angliában lenni az emberi nemzetnek ez a' veszedelmes oltora.

Azok az emberek Londonban, a' kik csak kevés hetek előtt is sokba mertek fogadni, hogy a' hadakozás nem soká ismét ki fogna ütni, meg tsalathozván reménségekben, már most abba kezdetek fogadni, hogy *Pitt*, a' jövő Mártziusig ismét Ministerré fogna lenni; a' melly az új ellenségeskedéseknek tsalhatatlan jele fogna lenni. —

Most már, a' miólta a' Parlamentom üléseit a' Király kinyitotta, az abban tartódó kütömbkütömb beüzedek foglalták el az Anglus nemzet, sőt mondhatni, hogy a' Frantzia és mas pallérozott nemzetek figyelmetességét, annyival is inkább, hogy a' Parlamentom tagjai között 240 ujjak találhatván, még nem tudhatni, hogy a' két egymás

ellen vetélkedni szokott pártok között, a' Minis-
terek részén lévők lesznek e', vagy pedig az Op-
positio részén lévők erősebbek.

Lord *Nelson* is egy a' Felső Házban azok köz-
zül, a' ki magát fontos beszédjei által most kezdi
a' közönséggel esmértetni. Méltó tehát, hogy be-
szédjéből meg többetskét közöjünk Olvasónk-
kal: — „

„Ó, *úgymond*; hízelkedik magának azzal, hogy
a' nemes Lordok között egy sem találhatik olyan,
a' ki meg győződve ne vóna a' felől, hogy a'
Nagy Britanniai Országlószék azzal a' jussal bir-
joa a' mai napon, hogy arról, a' mi szíven tek-
szik, egész hathatossággal és teg kissébb kétszín-
ség nélkül, beszélhet. Tulajdon tapasztalásaink
tanítottak meg bennünket arra, hogy — ha ma-
gunkat meg akarjuk győzni a' felől, hogy önnön
védelmünkre és arra, hogy magunkat büntetle-
lenül bizsizantatni ne engedjük, elég erősek, elég
bátrak, és elég buzgóak légyünk — nekünk csak
a' minket fenyegető veszedelemmel, és tulajdon el-
lenfevünkkel, kell bátorsággal szembe nézni. Nem
illik hozzánk az, hogy le botosított hangon be-
szélljünk azokkal, sem hogy törvényeket enged-
jünk magunk eléibe szabattatni, azoktól, a' kik-
nek mi oly sokszor, és oly szerentsésen ellentál-
lottunk. Az a' rend kívül való erőlködés, a'
mellyel Frantzia ország a' maga véghetetlen nagy-
ra való vágyásának kielégítésére törekedik, egy
nemes Lordot is meg nem rettenthet. El öfzik
az a' tüzes gőz, a' nélkül, hogy erőszakkal üt-
ne ki. El gyengül a' terjeszkedés közben. Azon-
ban nekünk szünés nélkül vigyaznunk kell; nem
kell a' Státus kormányát csak egy szempillantatig
is le tenni kezünkől: az erőt az értelemmel egy-
gvesitenünk kell, hogy a' szélveszeket vagy
meg előzhessük, vagy azokon erőt vehessünk.

Marquis *Abercorn* minden igyekezettel ar-
ra kívánta fordítani a' Lordok figyelmetességit,

hogy melly rend kívül való személféggel kel'ene nékiek azon környüállások között lenni, a' mellyekben most van a' Nagy Britanniai birodalom. — „A' mi egész nemzeti valóságunk, dit'össféggünk, egész Európa előtt való hitelünk, és mindenek felett a' mi jövendő béli egész bá'orságunk, egyedül az eö Felsége Országlószékének hathatós magaviseletéről, függenek, &c.

E ö adta továbbá ezen nemes Lord, Nagy Britannia' nagyra vágyó, természet szerint való, eltökéltett, és eleitől fogva való ellenségének rend kívül való nevedésit, és azon vezzedelmeket, a' mellyek az ő itélete szerint az ő hazáját oly feltétel alatt fenyegetik, ha t. i. ők a' magok vetékedő társaiknak lépéseikre szürés nélkül nem figyelmeznak, 's ha a' reájok döntendő vezélyeknek elhárításokra, a' leg közelébb való, leg hathatósabb és leg illendőbb eszközöket nem fogják elő venni! —

„Én, *ügymond Abercorn*, akár kik légyenek *Ministereink*, mindenben pártjokat akarom fogni, tsak hogy mind azokat a' hathatos eszközöket vegyék elő, a' mellyeket az idők és vezélyek elő venni parantsolnak: mellyhezképpett jelentem is, hogy én el mulasztani gondolnám, mint Nagy Brittaoniai Lord tartozó kötelességemet, ha a' félig meddig való eszközöket, a' mellyek a' félelmen fundálódnának, 's a' mellyek tsak palástoló szerek vólnának, és valóságos engedelmességnek neveztetethének, helybe hagyánám. Az ilyen eszközök soha nem a' bölts politika' szüleményei: az ilyeneknek szerzői megvetést és közönséges lenevettetést érdemelnének. A' múlt esztendei Parlamentomi üléseinkben vóltak, a' kik azt hántorgatták, hogy bizonyos időszakafz alatt tellyességgel minden Szövetségeseinktől elhagyattatva lettünk vólna: én úgy itelek, hogy a' háború alatt nekünk ez az időszakafz vólt leg szerentsébb, Azonban, ha szerentsétlenségre a'

hadakozás valami képpen tsakugyan elkerülhetlenné találna lenni, meg fogjuk látni, hogy nekünk hatalmasabb Szövetségesünk leszen, mint a' milyent Frantzia Ország magának remélhet.

Gróf *Carlisle* éppen olyan értelemben mondotta lenni magát, mint *Abercorn* Eszibe juttatta a' Lordoknak, hogy mit beszéltett volt ő a' megbékélés' alkalmatosságával, az az, hogy a' Ministerek bibások, nem látók, és a' rájuk bízott fontos dolognak végre hajtására nem alkalmatosok lettek volna. — En, *úgymond Carlisle*, nem személyes ellenségeskedésből beszellek ellenek; vannak a' mi kormányunk mellett olyan emberek, kiknek személyekhez én meg különböztetett tisztelettel viseltetem: hanem az az érzékenység, a' mellyel én hazámhoz viseitetni tartozom, semmi manános és személyes tekintetet nem esmér. — Végezetre feljebb emelték Ministereink a' magok beszédjek' hangját: és ez egy olyan változás, a' mellyért én örvendek, 's a' Parlamentomnak szentsét kívánok. Igen távol lévén attól, hogy ezen illő és bátor hangon való beszédet helybe ne hagyjam: tsak azt sajnálom, hogy Ministereink miért halasztották ezt ily sokáig, és hogy Frantzia ország' fenn héjjazó magaviseletének miért voltak ily sokáig lágy meleg vagy leg alább halgató szemlélői? Miért akarták ily sokáig megfojtani vagy elnyomni a' mi nemzeti botzszankorásunk' tüzeit? Miért adtak a' közönséges vélekedésnek ellenkező útat? Mire való volt az a' felelem és lebotsátkozás akkór, mikor származásban volt a' rosziz; 's mire most a' bátorig, fenyegetőzés, midőn meg van a' rosziz? En szórol tőra egéiz izivem szeréet helybe hagyom a' Király' beszédére való megköszönő válatzt: de azt mondom, hogy nem meztize van az idő pont, hogy meg kell vizsgálunk Ministereinknek magóaviseletjeket.

Hertzeg *Norfolk* így szóllott: — „Nem lehet

tek egy értelemben azon néhány Lordokkal, a' kik előttem beszéllettek. Én nem mondhatom azt, mint ők, hogy, ha Frantzia ország a' maga kötésit egy valamelyik Szárazon való Hata-
 maállágránt, meg töri, azért nekünk a' nemzetet azonnal a' hadakozás rettenetes inségeibe keljen e' meritenünk? A' mi azt a' szélesen kiterjedő és lármás öszsze esküvést illeti, a' melly néhány napoktól fogva el hírleltetet, és a' mellyre némely szavak szélozni láttatnak: merek bizekedni magamnak, hogy abban vagy tellyességgel semmi nintsen, vagy leg alább nem oly rettenetes, mint gondóztatik; azonban, ha fel tesszük is, hogy van benne valami, hogy lett volna valamely gyilkos szélozás, vagy a' katonáságnak és munkásoknak eltsábitatásokra intéttetett projektom, örömmel jelentem, hogy én reméllem ezen esetben, hogy a' Kormányzék vigyáz, és semmi hathatós elzközöket el nem málaszt, mellyeket ezen környül állások még kiváchatnak, és hogy végezetre a' törvénynek, telyes erőt és folyamatot enged.

* * *

Oberstér *Despard*ról és az ő el fogattatott főbb társairól ezeket olvassuk a' Londoni levelekben. — *Despard* Irlándiai születésű ember; Napnyugoti Indiában sokáig katonáskodott. A' *Correspondens Társaságnak* tagja lévén, még ennek előzlattatodása után is oly zenebonán on viselte magát, hogy az Országglószék őtet elfogadni, és ő elztendeig fogva tartani kéntelenítettett, mind addig, míg az úgy nevezett *Habeas Corpus* Akta, a' melly a' Frantzia hadakozásnak ideje alatt néhány elztendőig felfüggeszetve vólt, a' maga folyamatját ismét vizsiza kapván, ennek ereje szerént *Despard* is vizsiza kapta szabadságát. — *Pendle Károly*, egygyik leg nevezetesebb ke-

nyerespajtással Despardnak. Előbb tsizmadia volt, hanem azután tsizmadialegenységre gráditsóltatott le. A' Correspondens Társaság virágzásának ideje alatt, ebben ő is nevezetes tag, és a' híres *Binnsnek*, a' Társaság Titoknokjának jó barátja volt, kivel a' tömlözet is egygyütt szenvedte két esztendeig. Szabadon való bocsátatása után ő is szüntelen dolgozott a' zürzavarok gerjesztésén. A' Titkos Státus Tanács által eleibe terjesztett kérdések fontosságából, hogy t. i: egygyetértésben volt e' a' *Windsori* katonasággal? és hogy voltanak e' sok politikus barátjai? azt lehet ki hozni, hogy ő, egy igen veszedelmes tagja volt legyen az öfzve esküvésnek. — *Broughton*, átsmester ember, Titoknokja volt az öfzve esküdtek társaságának. — Tsak ezen két tagoknak alatsóny sorfokból eléggé meg lehet itélni, hogy az egész társaság mely fontos lehetett. — Már ötvenre telt az el fogattattak száma; egy földözó varga is van közöttök. Leg többen vannak katonák — Még a' *Yorki* Hertzeg is jelen volt a' Titkos Státus Tanácsban az elfogattattak kikérdeztetődésekkór.

Frantzia Respublika.

Párisból December 5-ik napján. — A' *Móniteurben* szórol szóra mind ki jöttek azok az éles, és a' Frantzia Kormányshéket is nem kevésbé érdeklő beszédek, a' mellyeket a' Parlamentom nevezetesebb tagjainak beszédjeik közzül az Anglus levelek kihírdetni méltóknak tartottak. Fontosan ki bocsátkozott a' Felső Házban nevezetesen *Ex-minister Lord Grenville.* —

„Ezen új Parlamentom, *úgymond*, a' világon tehető leg kritikussabb szempillantásban gyülekezett öfzve, és a' veszély, Ministereinknek halgatások által még nagyobbittatik. Ohajtanám, hogy magyaráznák meg nekem azt az állapotot, a' melly-

ben most van a' világ, és azon környülállásokat, a' mellyek őket arra határozták, hogy a' mai napon, az eddig való lebotsátkozás és félelem helyett, hathatósabb hangon beszélljenek: különben lehetetlen általlátni, hogy mi okozhatta ezt a' felettébb nagy változást. Nékiek vagy ismét fel kell ezen fennhangal hagyni, vagy ismét hadi szerezte próbálásra vezetnek bennünket, egy olyan idő pontban, midőn meg fosztatva vagyunk az annak folytatására kívántató eszközöktől. Mire való volt az eddig való lebotsátkozás? mire való ismét ma ez a' fennhéjzás? Ez az, a' mit én nem értek. —

„Az eő Felsége hozzánk intézett beszédének három fő szakaszszai vannak, a' mellyet én mind igen magasztalok: de kivált az első szakaszt, mivel az a' mostani Ministereknek igen egyenes meg vizsgálásokat foglalja magában. Nintsen semmi igazabb, minthogy Ministereink' első és fő kötelességek szorgalmasan figyelmeznien hazánknek az idegen Hatalmasságokkal való özfzekötttetetésére: de nem kevesebbé igaz, hogy Ministereink nem voltak olyan figyelmetesek, mint kötelességek hozta volna magával, példának okáért és nevezetesen azon tárgyra nézve, melly az eő Felsége beszédének második szakaszát teszi, hogy t. i. eő Felsége a' száraz Europai nemzeteknek fekvéseket és erejeket illethető változásokat, lágy melegséggel nem szemlélhetné. Senki nintsen, a' ki önként meg nem vallaná, hogy az Europai nemzeteknek hatalmaikra nézve, nagy változások estek légyen. — (Folytatása következik.)

Konzúl *Cambaceres* Nov. 28-ik napján nagy asztalt adott a' Párisban lévő Anglus Követ Lord *Whithworth* tiszteletére — 30-odikban pedig külső Minister *Talleyrand* vendégelte meg ugyantsak ötöt 40 személyre terített asztalnál.

Az Északi Departamentumokba tsak majd Januáriusban fog el utazni az Első Konzúl.

A' Konzuláris palota Kormányozója Gen. Düroc, a' ki eleitől fogva az Első Konzul egygyik leg kedvesebb emberének tartatott lenni, a' Berliini Udvarhoz rendeltetett Követaek.

Arról a' szegény levegő ég beli hajósról, Oliváriról, a' ki Orleans várossa mellett, le eső tsil-lag módra le repült a' levegőből, azt írják, hogy azon kosárban, a' melyet a' golyóbis alá kötözött vólt és a' melyben ült, egy vas serpenyőben (edényben) eleven szentet, papirossat, és egyéb e' féle szereket vlt vólt fel, olyan tzél-lal, hogy ha kívántatna, az evezés közben füstöt gerjeszthessen, 's azt a' golyobisba botsássa, hogy mind addig fel puffadva tarthassa, míg le nem akar botsátkozni. Kétség kívül ezen serpenyőben lévő eleven széntől gyuladott meg a' kosár, 's úgy esett le belőlle a' gyáva hajós mester. A' kosártól el vált levegő golyobist még máig sem tudják hova lett.

Hát leg erősebb és vállogatottabb emberek-ből álló Frantzia Batalionok vettek újontan parancsolatot, hogy a' Touloni kikötő kelyben üljenek hajókra, és evezzenek el onnét. Hová küldik őket, bizonyosan nem tudhatni. Némelyek St. Domingó szigetére gondolják ezeket is tzélozni; hanem, az Anglusok egyébtől és kétség kívül attól tartanak, hogy talám alattomban ismét Egyiptom felé vólna ezen Batálionokkal a' tzélozás, mint hogy Malta és Gibraltár mellől szünes nélkül szemlélgetik, hogy milyen formájú mozdulásokat tegyenek a' Touloni kikötőhejy-ben lévő Frantzia hajók.

Helvétziai Respublika.

Berndből, Nov. 30: dik napján. Az itt lévő Frantzia fő vezér Gen. Ney olyan útasitást vett Párisból a' Hadi Ministertől, hogy a' Helvétus polgároktól el szedett fegyvereket mind Lausan-

nába küldje, a' hol azokra a' Frantzia zászlón lévő Helvétus Batalionoknak egygyike viseljen gondot. — Mely szívzakaasztó bánatot okozza mind ezeknek szemlélése a' szegény Helvétusoknak, könnyen képzelheti, a' ki ezen országot es-méri.

A' Helvétziai szélékről, December 2-ik napján — A' Páris felé elutazott Helvétus Deputatusok száma már valami 60-ból áll. A' Frantzia Országgyűlésék olyan tiszttal hívatott Helvétziának minden félt részben lévő és külömbkülömbféle hajlandóságu lakossal közszül feles számu Deputatusokat Parisba, hogy az ő gondolkodásaik módját, és külömbkülömo systemákhoz való hajlandóságokat, a' mennyiben lehet öszsze olvastathassa.

Német Ország.

Regensburgból, Dec. 5-ikén. A' pótolás' dolgának elintézésére kirendeltelve lévő Dietális Deputatziónak 32-ik ülésében, rövid szókkal ezek fordultak elő:

A' Director jelentette, hogy a' közbenjáró Hatalmasságok' Ministerjeiktől egy jelentés érkezett hozzá, mellyben ezek a' Dnputatziónak már egészszén rendbeszedett munkájával való megelégedéseket jelentik; egyfzersmind azt is, hírül adni, kívánván, hogy a' Frantzia Minister a' pótolás' plánumának 47 első Tzikkelyeit, *Frantzia nyelven* azért adta legyen által, hogy az árkhivumban mint *original*, úgy tartódjában fenn: a' következő 42 Tzikkelyek ellenben, mint *originál Német nyelven*, mint ezeket a' Deputatzió el készítette. — Ehez képpett meg határozottatott, hogy a' 47 első Tzikkelyeknek Frantzia fordítások fel olvastasson, hogy lehessen meg ítélni az eredeti Némettel való meg egygyezését.

Az után elő fordult, hogy a' jövődöbéli Fő Kantzellarius számára határozottatott egy millió

elzrendőnként való jövedelemnek, még 350 ezer Forint híjja volna: melyre nézve ennek kipótolá-árul mindeneknek elötte gondolkodni izükség volna.

A' Frantzia és Orosz Minifterek azt is közlötték a' Direktor' által a' Deputázióval, „hogy a' formában vett végezések, a' károk kipótolását úgy határozzák meg, hogy azokon változás nem tevődik, s Német Ország tsendességét megerősítik, és minden bizonytalan-ágoknak végét vetnek. A' mi a' Toskánai Nagy Hertzeg kielégítettését illeti, az olyan egygyezésnek a' tárgya, melly Párisban folytatódik, és a' mellynek nintsen semmi befolyása a' Regensburghban teendő rendelésekre nézve. A' formában vett végezéseket úgy kell hát tekinteni, min: egy tökéletes egészszet, melly még annak a' híjával van, hogy nints meghatározva, honnan kerüljön ki a' Német Orzági Fő Kantzellárius fizetésébe menő 350,000 forint. A' honnan nints az öfve szedett végezéseknek semmi híjja is, és azok az Imperium törvényévé változtathatnak haladék nélkül.“

Lübeck városa részéről, a' Deputázió' tegnap Gyülésében a' terjesztődött elő, hogy Augsburnak, melly a' megmaradó Imperialis városok között legelőször említődött a' Deputázió végezéseinek azokat illető tizkelyében, nem engedheti az elsőséget. A' felelet ezen jelentésre a' vólt, hogy nem a' vólt a' Deputáziónak a' tzielja, hogy az elsőséget. A' felelet ezen jelentésre a' vólt, hogy nem a' vólt a' Deputáziónak a' tzielja, hogy az elsőséget meghatározza az említett városok között. Valamellyiknek szükségesképpen legelől kellett említettetni.

A' Cseh Vál. Fejedelemség Követe ezeket terjesztette elő:

„A' Császár eö Felsége a' Dietalis Deputáziónak azon ditséretre méltó buzgóágát, mellyel

azokról gondoskodott, a' kik a' szekularizálás munkája által szenvedtek, megelégedéssel értette, és a' javasoltakat kielégítéseket egész szive szerént helyba hagyja. —

Továbbá kinyilatkoztatja, hogy eö Felsége a' pótolás munkájának megnél hamarább lehető tökéletességre való vitettetést igen ohajtja. — *Passaunak* állapotjáról is egész megnyugtató nyilatkoztatást tételett eö Császári Felsége — melyhez képeest már most az egész pótolás' munkájának elvégződése egyenesen csak a' közbenjáró Hatalmasságoknak és a' Deputatzióknak készségektől függésztődött fel. —

A' mi a' közbenjáró Hatalmasságok Követeiknek a' Toskánai Nagy Hertzeg' kára megfordítását illető jegyzéseket, hogy t. i. a' Párisban folytatódván, a' pótolás munkájának vegrehajródását nem késleltethetné: erről olyan jelentést tett a' Cseh Vál. Fejedelemség Követe, hogy a' Párisban lévő Cs. K. Követ az ezen munkára kívántató hatalommal fel ruháztatott vó na, melyre nézve ennek végződését is nem soká várni lehet. Azonközben, ha valahogy a' Deputatzió munkája végződésének sietséges volta miatt, a' Párisban folyó alkudozásoknak végét várni nem lehetne, és a' Deputatzió munkájának e' nélkül kellene bé rekeresztödni: ezen esetben a' közönséges végző plánumba egy oly *Clausulát* kellene szükséges képpen bé iktatni, a' melly szerént, ha a' Párisban folyó alkudozásoknak kimevetele által a' közönséges plánumon valamely változás esne, ezen változás még megesheték, és eö Felsége csak ezen *Clausulának* feltétele alatt léphetik a' közönséges planumban való végző megegyezésre. —

Utóljára azt is hozzá adta még az eö Cs. Felsége Követeje ezen nyilatkoztatásokhoz, hogy, mivel ezen pótolás intézetei szerént illy sok Pápi Fejedelemségek mennek által az Augustána há-

ten lévő Rendék birtokába: jó lesz a' Vallás béli eddig fenn állott *proporzió*nak megtartatása végett, a' Toskanai Nagy Hertzeget és a' Német Rend Mesterét Választó Fejedelmi méltoságra emelni. — Az ezen nyilatkoztatásra adandó feleleteiket más ülésre halasztották a' Deputatzió tagjai, a' mely vége a' Jegyzőkönyvnek nyitva való maradását kívánták.

A' Trieri Választó Fejedelmi Követ ezt adta fel, hogy ő Papi Fejedelemsége a' számára rendeltetett 100 ezer Forintokból álló jövedelemre nézve kéri a' Diétalis Deputatziótól, hogy rendeljen valamely bizonyos fuadust ezen jövedelemnek, vagy pedig valamely más módon tegye bizonyossá ő Papi Fejedelemségét. — A' végzés ezen feladásra e' volt, hogy az ilyen szinü dolgoknak végső megfontoltatások, még most továbbra halasztódik.

Regensburg, Dec. 6. dikán. — „*Nürnberg* városból ilyen tudósítás érkezett ide: Ezen város Magistrátussa egy hirdetést intézett a' lakofokhoz melyben jelenti: hogy mivel *Nürnberg* egy azon 6 városok közül, a' mellyek a' pótolás állapotjának elintézésére rendeltetett Deputatzió által szabad *Imperiális* városoknak meggyattattak: tehát már most eljött végezetre az az örvendetes idő, hogy *Nürnberg* is hozzákezdjen azon szerentsés sorsal való éléshez, a' mellyet ennyi szenvedései után megnyert, és a' mely szerentsés forsnak egyik fő pontja ez, hogy a' maga vidékén egész kerületében, orzáglói felsőséggel birhat, &c, mellyet a' Magistratus, mindenek tudokra adván, azon jussaival való éléshez is, mellyekkel eddig nem birt, haladék nélkül hozzá kezd, &c.“

Regensburg, Dec. 8. ikán — A' tegnapi, u. m. 33. ik ülésben ezek voltak a' Deputatzió nevezetesebb foglalatosságai:

A' Cseh Vál. Fejedelem részéről említettett,

hogy még fontos dolgok volnának eligazítatlan. Ilyenek — a' jövendőbeli Német ország Fő Kantzelláriussának jövedelméből még hátra lévő 350 ezer Forintok, a' melly summáról már néhány versben emlékezet tétetett — a' Trieri Választó Fejedelem számára esztendőnként járni fogó penzióok fundulla — Ilyenek továbbá a' *Baseli* és *Lüttichi* Pü pökök, a' kiknek halasztás nélkül, élelmekre kívántató jövedelmet kelletik rendelni. — Hanem mind ezek olyan tárgyak, a' mellyekről tétetendő végzés, mint tóidalék, azután is oda ragasztathana a' közönséges plánumhoz, minnekutánna az, vég képpen meghatározatódik.

Török Birodalom.

Konstantinopolyból Nov. 15-ikén. — Az idegen Udvaroknak itt lévő Követjeik, nevezetesen az Anglus és Orosz Követ, gyakran Konferentzián vannak a' külső dolgokra ügyelő Török Ministernél, és az ő nyilatkoztatásaik felett külömbkülömb tanácskozások tartatnak a' Divánban. — Már nem titok az, hogy mostanában nem csak a' *Fekete* tengeren való szabad hajókázásról, hanem Szövetséges Kötésekről is szó van; de a' melly utolsó tárgyhoz a' Porta még eddig semmi hajlandóságot ki nem nyilatkoztott.

Annymit azoközben már ki eszközölt az Anglus Követ Lord *Elgin* a' Portánál, hogy az első Anglus kereskedő hajó Nov. 7-ikén Anglus zászlóval a' *Fekete* tengerre bé evezett, a' melly történet, mint nevezetes dolog, sok újságonkapókat ide tsalt, annyival is inkább, hogy ez a' szerentséje még addig egy idegen hajónak sem történhetett itt, noha több más idegen nemzet béli t. i. Frantzia, Spanyol, és Olasz hajók is állanak itt a' kikötőhelyben vasmatahákon.

Gorral Spanyol Követet, az a' szerentsétlen-

ség érte itt ezen napokban, hogy fétálás közben egy részeg Török meg támadta, és meg verte. A' Követ panaszára azt ígérte a' Császár, hogy leg szorofabb elégtételt fog adatni néki, a' mint is hogy a' Törököt azonnal el fogatta, és tömlözbe tétette.

Az Oláh Országi új Vajdának Herczeg Ipsilándinak 1000 zsatskó aranyot adott a' Császár, olyan rendelés mellett, hogy abból azokat az Oláhorzági lakosokat, a' kik az utólsó zenebona alkalmatosságával meg károftattak, segítse, és a' katonák hátra lévő zsóldjokat fizesse ki.

Az Egyiptomból Konftántzinápolyba érkezett leg újabb tudósítások szerint, Frantzia Oberster *Sebastiani*, egy Fregáttal 's meg egy másik kisebb hadi hajóval, Alexandriához evezvén, mihelyett a' partra kiszállott, egyenesen az Alexandriában lévő Anglus Generális *Stuart* látogatására ment, és jelentette, hogy ő az É'ső Konzultól küldetett légyen hozzá, annak meg tudakozására, hogy az Anglus seregek Egyiptomot mi okon nem hagyták volna még eddig oda, holott az Amiensi Kötésben meg határozott időpont már rég el tölt volna? Generál *Stuart* azt felelte, hogy ő ugyan az Udvarok politikájokba magát nem avatja, azonban ígéri, hogy az Anglus seregekkel azonnal el fog Egyiptomból evezni, mihelyett a' felől az Anglus Udvartól rendelést veszen. Ezen felelettel egy Kurirt küldött el *Sebastiani* Frantzia országba: maga pedig *Cairóba* utazott el; úgy hallatik, hogy a' Török tenger partokat mindenütt meg látogatni Izáadékozik. —

A mai újság mellett küldjük az Egyiptom Históriajának 2a, árbusát Erd. Olvasóinknak.